

правничком изражавању. Декларативност преамбуле се објашњава њеном непрецизношћу, за разлику од правних норми које су прецизно, јасно утврђена правила понашања. Зато је за већину правних писаца који се баве преамбулом, она скуп декларативних изјава и ставова, чисто програмског карактера, усмерених на примену и важење у будућности.

3. УСТАВНИ АМАНДМАНИ

Уколико се устав мења путем уставних амандмана, онда и они чине саставни део устава, заједно са првобитним уставним текстом. Ти амандмани се додају на крају устава као његово продужење а не уносе се у уставни текст помешани са осталим нормама и као такви они логички и концепцијски следе важећи уставни систем. Уставни амандмани имају снагу устава јер је то акт уставотворне власти. На то нема утицаја чињеница да се они не доносе истовремено кад и устав него накнадно. Уставни амандмани представљају једну технику промене устава која се разликује од уобичајене уставне промене где све извршене измене и допуне представљају јединствен текст. Код промене устава путем уставних амандмана, основни уставни текст остаје формално неизмењен, али му се на његовом крају додају амандмани који чине додатак устава и утичу на његову садржину и физиономију. Амандмани су први пут примењени у Уставу САД-е од 1787. Он у почетку није садржавао одредбе о слободама и правима грађана, да би врло брзо преовладало схватање да и ова питања треба уставно да се регулишу. Тако је 1791. донето првих десет амандмана на овај Устав и они су у правом смислу чинили Закон о правима (Bill of rights) а донети су по угледу на декларације права које су раније прогласиле неке од бивших америчких колонија као нпр. Вирџинија или Пенсилванија. Са праксом уставних амандмана у САД-е се наставило и касније, и до данас је поред ових десет амандмана усвојено још шеснаест, тако да је до сада усвојено укупно двадесет шест амандмана на Устав САД-е од 1787. Поред амандмана постоје и други додаци или прилози који се сматрају саставним делом уставног текста. Ови додаци се обично доносе истовремено кад и сам устав и по поступку доношења основног уставног текста и као такви се разликују од уставних амандмана који се доносе, усвајају после ступања на снагу устава. Уставне амандмане познаје и наша уставна пракса и они су примењени у току уставне реформе која је спроведена 1967., 1968. и 1971. и која је битно променила уставну слику земље, њен уставни систем пројектован Уставом СФРЈ од 1963. Ради се о амандманима на Устав СФРЈ од 1963.